

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 6.

Sjunde Session's tredje Samling.

Femte Møde.

Lørdagen den 18 Juni.

(Fortf.)

Finansministeren (fortsat): Jeg vil gjerne indrømme, at det paa enhver, som tager dette Lovforslag første Gang i sin Haand, uden endnu at have havt Leilighed til at gjøre sig nærmere bekendt med Alt, hvad der angaaer denne Sag, upaatvilseligt maa gjøre det Indtryk, som det ogsaa gjorde paa mig, dengang der for mig, som Finansminister, første Gang blev refereret en Sag, hvor der var Spørgsmaal om Pension for Enken efter en Arbeidsmand, som tilforn havde arbejdet ved et af de kongelige Hoffer, og dernæst, ved dette Hofs Inddragelse, var afgaaet med Pension. Jeg studfede ogsaa ganske overordentligt over, at det kunde være muligt, at der her kunde være Tale om Pensionsberettigelse og endnu mere ved at see selve Pensionen, der i dette Tilfælde efter de hidtil gjældende Regler skulde tilkomme en saadan Enke, og jeg fandt naturligviis i min egen Forundring en skjellig Opfordring til at gjøre mig nærmere bekendt med, om det ogsaa var i Overensstemmelse med de ældre Pensionsregler; men, da jeg fandt, at det var i Overensstemmelse med de ældre Pensionsregler, saa indfaa jeg ogsaa, at jeg, med Grundloven i Hænde, hvis midlertidige Bestemmelser jo udtrykkelig ophøiede de ældre Pensionsregler til Lov, indtil Pensionsloven blev given, var nødsaget til at respectere disse Regler, saa urigtige jeg end fandt dem, fordi de ved Grundlovens midlertidige Bestemmelser vare ophøiede til Lov, enten de saa vare urimelige eller ikke. Jeg behøver vist ikke at føre noget Forsvar for, at Grundlovens midlertidige Bestemmelser

maatte gaae den Vej; det var jo aabenbart, at, naar man i Grundloven vilde giye en Bestemmelse med Hensyn til Embedsmændenes Pensionsberettigelse som den, der blev given, saa var det nødvendigt, at der maatte substitueres Noget, indtil den nye Pensionslov kunde gives, og dette Noget blev da de ældre Regler, som der naturligviis ikke ved Grundlovens Behandling kunde være Spørgsmaal om at underkaste en Døftelse. Dertil vil man maaskee svare mig: ja, men en Anvendelse af disse urigtige Regler maatte da altsaa ophøre ved den nye Pensionslovs Givelse. Nei! mine Herrer! det gjorde den ikke, fordi det fandtes ved Pensionslovens Behandling, at det vilde være umuligt at gaae tilbage til alle de ældre Tilfælde, saaledes at man gav Loven tilbagevirkende Kraft. Det blev udtrykkelig ved Pensionsloven bestemt, at den Enke, og ogsaa den Embedsmand, som allerede ved de ældre Regler havde erhvervet Adgang til Pension, skulde for sin Person beholde den. Det gjaldt ogsaa med Hensyn til Bedømmelsen af, hvem der var Embedsmand eller ikke, saaledes at ogsaa i saa Henseende bleve de hidtil gjældende Regler tagne i Betragtning, idet Pensionsloven udtrykkelig siger, at, indtil der gives andre Regler i saa Henseende, skulde Vedkommende behandles efter de hidtil gjældende Regler. Nu veed jeg meget vel, at man kan sige med Hensyn til denne Lov, at, siden der overhovedet behøvedes et Lovforslag om denne Materie, saa indeholdes heri det bedste Bevis for, at den almindelige Pensionslovs Bestemmelser ikke her komme i Betragtning, at Legislaturen er ikke bunden af dem; thi der staaer i Pensionsloven: „ved Apanagers Opør, saa skal det ved Lov afgjøres, hvilke Pensioner Statskassen i den Anledning skal over-